

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 39/11
25.05.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљене В.Д, због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 202/11 од 09.05.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 6122/10 од 12.01.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. Законика о кривичном поступку, дана 25.05.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА се као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 202/11 од 09.05.2011. године подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 6122/10 од 12.01.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1414/10 од 01.11.2010. године, окривљена В.Д. оглашена је кривом за кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђена на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, с тим да ће суд у случају неплаћања казне у остављеном року, изречену новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљена је обавезана на плаћање трошкова кривичног поступка, с тим да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1 6122/10 од 12.01.2011. године, поводом жалбе браниоца окривљене а по службеној дужности преиначио је наведену првостепену пресуду Основног суда у Крагујевцу и окривљену В.Д, применом члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) ослободио од оптужбе за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, те одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 202/11 од 09.05.2011. године, против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је Апелациони суд у Крагујевцу учинио повреду кривичног закона у корист окривљене доношењем ослобађајуће пресуде према њој, на основу члана 355. тачка 1. ЗКП, у односу на кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсутности обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљене и њеног браниоца, адв. М.Б, размотрио списе овог предмета, са правноснажном пресудом против које је поднет захтев па је по оцени навода захтева нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У захтеву се истиче да је другостепени суд повредио кривични закон у корист окривљене када је нашао да дело за које је оптужена и оглашена кривом првостепеном пресудом није кривично дело, стајући на становиште да се не ради о повреди части приватног тужиоца, већ о клетви и да није било омаловажавања, непоштовања, ни понижења нити потцењивања које чине садржај кривичног дела увреде. Насупрот томе, према становишту изнетом у захтеву за заштиту законитости, више пута изговорене речи, упућене приватном тужиоцу од стране окривљене: „Шуки, да Бог да ти унуче умрло“ иако по суштини клетва, по садржини се не разликује од псовке која неспорно представља увреду и такође, представља понижење и потцењивање приватног тужиоца који трпи клетву као вербални напад на једну од најдрагоценијих вредности породичног човека – живот његовог унучета. То је и чин омаловажавања и вид понижења приватног тужиоца који у тој ситуацији трпи психолошку, емотивну и моралну штету изговарањем ових клетви од стране окривљене и трпљењем клетве, која по интензитету превазилази просечне увреде и указује на висок степен моралне и психолошке бруталности извршиоца дела према приватном тужиоцу.

Међутим, наводи и ставови изложени у захтеву за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Заштитни објект код кривичног дела увреде је част, као скуп свих вредности неког лица (интелектуалних, карактерних, моралних, физичких и других особина и вредности) и углед, као одраз тих вредности у друштву, па радњу извршења кривичног дела у питању представља свако поступање којим се напада било која од тих вредности, њиховим порицањем, омаловажавањем или потцењивањем, којим радњама се у суштини изражава непоштовање или понижавање достојанства личности. При том, карактер тих радњи као увредљивих цени се са становишта општеусвојених друштвених ставова и мерила.

Сходно томе, правилно је становиште другостепеног суда да радња окривљене која је предмет оптужбе нема обележје кривичног дела увреде. Инкриминисане речи које је окривљена упутила приватном тужиоцу представљају изјаву (клетву) којом изражава жељу да се њему блиском лицу догоди зло, дејством „божје силе“, и која изјава нема вредносни значај са становишта појма части и угледа другог лица. По правилној оцени другостепеног суда, предметна изјава објективно није могла проузроковати код приватног тужиоца осећање омаловажености његове личности и таква изјава код другог лица коме је упућена евентуално може изазвати само осећај узнемирености, љутње или беса, а код сујеверних лица и страха од наступања зла које је предмет изјаве која чини клетву.

Налазећи, из изнетих разлога, да другостепени суд доносећи ослобађајућу пресуду у смислу члана 355. тачка 1. ЗКП (пошто је нашао да дело окривљене које је предмет оптужбе по закону није кривично дело), није учинио повреду кривичног закона на коју се указује у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, 116/08), а применом члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Наташа Бањац, с.р.

Бата Цветковић, с.р.